

Resolució 126/2025, de 6 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 760/2024

Administració reclamada: Direcció General de la Policia. Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Novetats del Cos de guàrdia del Complex Egara en unes dates.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: El reclamant, posteriorment a la SAIP, i en el marc de la present reclamació, acota la petició, indicant que: "de les dates sol·licitades sol·liciten totes les novetats que parlin dels protocols i novetats respecte de la COVID-19". Així, a la vista de la motivació declarada pel reclamant i ratificada per la pròpia DGP, i l'acotament de la informació sol·licitada, acaba determinant el realment rellevant en aquest assumpte pel reclamant, que és la possibilitat de fer comprovacions respecte d'un aspecte laboral relacionat amb les novetats associades amb la COVID-19. Això no sembla que en principi pogués comprometre la seguretat o, en tot cas, es podria facilitar aquesta informació amb ommissió d'aquells aspectes que la comprometessin, però fent viable el coneixement del contingut d'aquelles novetats que rebel·len les circumstàncies relacionades amb la COVID-19 durant el període indicat i de les que caldria sostreure els elements que comprometen la seguretat i limitar l'entrega a aquella informació referent a les novetats associades a la COVID-19. Des de la crisi sanitària de la COVID-19 iniciada a principis de l'any 2020, ja han passat cinc anys, pel que d'acord amb l'article 22.1 LTAIPBG "els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació".

Paraules clau: Policia. Novetats. COVID-19. Expedient disciplinari. Mossos d'Esquadra. Comissaria. Complex Egara. Protocols. Reclamació contra silenci. Límits.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 28 de maig de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 760/2024, presentada per una persona física contra la Direcció General de Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 23 d'abril de 2024 la persona reclamant presenta una instància al Departament d'Interior en la qual exposa que: "Que jo formava part del Cos de Guàrdia del Complex Central Egara

de Sabadell en les dates sol·licitades. Que necessito les novetats per fer unes comprovacions per motiu laboral". I acabava sol·licitant: "que se'm doni còpia de les novetats del Cos de Guàrdia del Complex Central Egara, d'1 de gener de 2020 al 25 de juliol de 2020, en el qual en aquelles dates jo formava part".

3. El 4 de juny de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. El 5 de juny de 2024 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix per tal que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
5. El 21 de juny la Comissió rep l'informe sol·licitat. L'informe en resum inadmet la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada doncs la informació sol·licitada "no és una informació que pugui ser facilitada i pugui entendre's subjecte a la normativa de transparència", d'acord amb l'article 2 b) de la Llei 19/2014 i l'article 65.1 c) del Decret 8/2021, doncs es tracta "d'informació interna de caràcter organitzatiu i operatiu de la Unitat de seguretat del Complex Central Egara". Així mateix, s'indica en l'informe que: "la informació sol·licitada conté dades de caràcter personal i dades que afecten a la pròpia seguretat del Complex Central Egara, la seguretat de les persones que hi treballen i la de tercers, motiu pel qual en el cas que no concorregués una causa d'inadmissió ens acolliríem als límits previstos a l'article 21.1 a) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre pel que fa a l'afectació de la seguretat pública i l'article 24.1 pel que fa a la prevalença de les dades personals en estar vinculades amb motius de seguretat."
6. El 26 de juny de 2024 la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant i li atorga un termini de 5 dies hàbils perquè comuniqui el que consideri pertinent, amb l'avertiment que si no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobreenvinguda de l'objecte de la reclamació. La notificació va ser acceptada el mateix dia 26 de juny i el 27 de juny el reclamant presenta al·legacions indicant que: "De les dates sol·licitades es sol·liciten totes les novetats que parlin dels protocols i novetats respecte al COVID-19".
7. El 19 de juliol el reclamant presenta noves al·legacions: "Les novetats sol·licitades és un document d'excel en el qual els caps del cos de guardia (sergent i caporal) deixaven

constància del què havien dit als agents. Com per exemple si una plaça d'aparcament la teníem assignada per aparcar o que ja es podien demanar vacances. Necessito tornar a tenir accés a aquestes novetats, atès que se'm va informar que una novetat s'havia apuntat a les novetats, cosa que no és cert, però jo actualment ja no en tinc accés, per tant no puc demostrar que aquella novetat no se'm va donar. És per això que sol·licito aquestes novetats, que en cap moment descriuen procediments de treball ni dades personals”.

8. El 22 de juliol, la Comissió, a la vista de les al·legacions presentades pel reclamant, requereix al Departament d'Interior per tal que trameti còpia de les novetats sol·licitades per tal de disposar dels elements necessaris per poder resoldre.
9. El 29 de juliol de 2024 la GAIP rep de la Direcció General de Policia resposta a la sol·licitud realitzada en l'antecedent anterior. Concretament s'indica que no es pot proporcionar la informació sol·licitada a aquesta Comissió perquè la divulgació del llibre de novetats, entén que és una excepció a la divulgació de la informació ja que pot comprometre la seguretat pública i la protecció d'infraestructures crítiques. En la resposta de la DGP es relaciona el tipus d'informació que consta en el Llibre de novetats del Cos de Guàrdia del Complex Central Egara i acaba conclouent que “La divulgació d'aquesta informació podria comprometre greument la seguretat del complex central, considerat una infraestructura crítica, i posar en risc la seguretat dels més de 3000 treballadors que hi presten servei, i igualment comprometre la seguretat pública de Catalunya”. Així mateix s'informa que si bé les dades sensibles es podrien anonimitzar, la informació residual podria permetre la identificació de protocols i operatives internes. També qüestiona la motivació del reclamant a l'hora de demanar aquesta informació, indicant que la informació possiblement se sol·licita amb finalitats particulars, relacionades amb conflictes laborals. L'informe acaba conclouent que la informació sol·licitada “no pot sortir d'un àmbit de tractament estrictament policial, i la seva comunicació ve limitada per les previsions de la llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades relatives a l'àmbit penals i de la seguretat pública. En tot cas, la informació que se sol·licita no supera, segons el nostre criteri, la ponderació dels béns jurídics en joc, partint del contingut i a finalitat de la petició i el caràcter crític a efectes de valoració del risc que pot comportar el subministrar dades sensibles, de sis mesos, de la principal infraestructura policial de Catalunya”.
10. A la vista de l'informe relacionat en l'anterior antecedent, el 23 de setembre de 2024, la GAIP envia EACAT al Departament d'Interior i Seguretat Pública per tal que un termini de quinze dies i amb el compromís de mantenir-ne la confidencialitat, es donés vista a la ponent de la Reclamació del Llibre de novetats del Cos de Guàrdia del Complex Central Egara de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra a les dependències de la direcció general, per tal de poder tenir fonaments que permetin avaluar l'aplicació, o no,

d'algun dels límits legals de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública. La visita es va dur a terme per part de la ponent el passat 15 d'octubre de 2024 a la instal·lacions de la Direcció General de Policia. La ponent va tenir ple accés al Llibre de novetats del Cos de Guàrdia del Complex Central Egara (en format digital), del termini sol·licitat.

11. El 18 de novembre de 2024, la GAIP rep informe adicional signat pel Director General de Policia en els següents termes: “El senyor XXX (reclamant) és membre de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra.

En el seu expedient personal consta que, entre el dia 1 de novembre de 2019 i 28 de juliol de l'any 2020, va ser destinat a la Unitat de Seguretat del Complex Central.

Durant aquest període van tenir lloc uns fets protagonitzats pel Sr. XXX i que van ser objecte de sanció disciplinària. La resolució sancionadora va ser impugnada pel Sr. XXXX davant la jurisdicció contenciosa administrativa, que encara no s'ha pronunciat sobre el fons de la pretensió del demandant.

En conseqüència, atès que, per una banda, no hi ha encara decisió judicial ferma i, per l'altra, tenint en compte l'abast de les dades sol·licitades que afecten la seguretat de tercers i d'instal·lacions policials, com va poder comprovar personalment en la vostra compareixença a la seu de la Direcció General de la Policia el proppassat dimarts 15 d'octubre de 2024, entenem que l'esmentada informació no pot ser subministrada al peticionari”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb

critèris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissió invocada.

La informació sol·licitada i reclamada: "Còpia de les novetats del cos de guàrdia del complex central Egara, dels Mossos d'Esquadra de Sabadell des de l'1 de Gener del 2020 fins al 25 de Juliol del 2020", és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

D'altra banda, cal recordar que d'acord amb l'article 3.1.a) de la LTAIPBG, la DGP, com a part de la Generalitat, és subjecte passiu, i resta obligat per l'article 33.1 de la mateixa llei a resoldre les sol·licituds d'accés a la informació pública en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció de la sol·licitud.

El primer informe de la DGP (antecedent 5), ja fora de termini per fer-ho, inadmet la sol·licitud d'accés a la informació pública argumentant que la informació sol·licitada no és informació pública doncs es tracta de "d'informació interna de caràcter organitzatiu i operatiu de la Unitat de seguretat del Complex Central Egara". L'article 29.1 a) LTAIPBG quan es relaciona els motius d'inadmissió de les sol·licitud d'accés a la informació pública, fa referència a documents de treball intern sense rellevància o interès públic. En el cas que ens ocupa, si bé les novetats del Complex Egara, poden ser un document de treball intern de l'equipament policial, el que està clar és, que tenen rellevància i poden tenir interès públic, doncs inclouen informació de quants efectius hi treballen en la seva seguretat, quins horaris fan, quines rondes al perímetre realitzen, quantes càmeres de videovigilància disposen i on estan orientades, quins actes, cursos, reunions se celebren en l'equipament i qui hi assisteix, quins serveis te contractat l'equipament, quan es produeixen avaries, a qui s'avisava, quines baixes mèdiques d'agents es

produeixen, i tot això només a mode d'exemple, de la seu operativa del cos de Policia de la Generalitat, els Mossos d'Esquadra.

Així mateix en referència a l'article 65.1.c) del Decret 8/2021, que assenyalava com causa d'inadmissió aquells documents que es refereixen a aspectes organitzatius, cal assenyalar que les novetats sol·licitades si bé en alguns casos inclouen aspectes organitzatius, no és el total del contingut de les novetats. Finalment, l'article 65.3 del Decret 8/2021 estableix que "Tampoc no és aplicable aquesta causa d'inadmissió quan se sol·liciti l'accés a ordres, mandats, o instruccions emesos, per qualsevol mitjà que en permeti tenir constància, per part l'òrgan superior, en virtut del principi de jerarquia administrativa". En el cas de les novetats sol·licitades també poden incloure ordres, mandats o instruccions de com s'ha de desenvolupar el servei i també recollir les circumstàncies i incidències que han ocorregut durant mateix servei de guàrdia.

Per tot l'exposat, no es pot inadmetre la sol·licitud d'accés a la informació.

3. Sobre el dret d'accés parcial a la informació pública i límits

Més enllà de la inadmissió de la SAIP al·legada per la DGP, l'informe de 21 de juny (antecedent 5) esmenta que "la informació sol·licitada conté dades de caràcter personal i dades que afecten a la pròpia seguretat del Complex Central Egara, la seguretat de les persones que hi treballen i la de tercers, motiu pel qual en el cas que no concorregués una causa d'inadmissió ens acolliríem als límits previstos a l'article 21.1.a) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre pel que fa a l'afectació de la seguretat pública i l'article 24.1 pel que fa la prevalença de les dades personals en estar vinculades amb motius de seguretat"

Com ja s'ha advertit en nombroses resolucions d'aquesta Comissió la invocació dels límits previstos a la LTAIPBG no són d'aplicació automàtica, ni suposa una exclusió material de l'àmbit del dret d'accés de qualsevol matèria relacionada amb la seguretat pública sinó que, davant la concurrència d'un límit, cal analitzar la seva aplicació proporcional a l'objecte i finalitat de protecció i s'han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment a la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui el seu accés, d'acord amb allò establert a l'article 22 de la LTAIPBG.

La ponderació casuística dels drets en conflicte, que s'ha de fer aplicant el test del dany (preàmbul de la LTAIPBG), tindrà en compte la finalitat de l'accés (24.2.b LTAIPBG) i l'afectació als àmbits que poden restar perjudicats dels esmentats a la Llei de Transparència.

Invocació del límit de la seguretat pública.

L'article 21.1.a) recull que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la seguretat

pública. L'article 69.2 del Decret 8/2021 desplega el límit de la seguretat pública i en aquest sentit: "s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar la seguretat pública quan concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan l'accés a la informació posi o pugui posar en una situació de risc tangible la seguretat o integritat personal, física, jurídica o patrimonial de les persones, o generi o pugui generar alarma social o alteració de la convivència ciutadana o de l'ordre públic.
- b) Quan l'accés a la informació posi en una situació de perill les persones membres de les forces i cossos de seguretat o dels cossos d'emergències, o suposi un obstacle, entrebanc o perjudici per a l'exercici correcte de les seves funcions.
- c) Quan l'accés a la informació pugui impedir, dificultar o causar un perjudici a l'eficàcia de les actuacions destinades a la prevenció, evitació o repressió de conductes o situacions que posin o puguin posar en risc o en perill la seguretat o integritat de persones, o que generin o puguin generar alarma social o alteració de la convivència ciutadana o de l'ordre públic".

En aquest sentit, i a la vista de les manifestacions fetes per la DGP, en l'informe rebut el 29 de juliol (antecedent 9), i d'acord amb les comprovacions fetes per aquesta ponent: "La informació continguda al Llibre de novetats del Cos de Guàrdia del Complex Central Egara de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra inclou detalls crítics sobre operativa interna, identificació de personal, relleus i canvis de torn, incidències registrades tant al perímetre interior com exterior del Complex, armament emprat, etc.", és evident que afecta a la seguretat pública. El Complex Central Egara, del que es demanen les novetats per un període de 6 mesos, és el quarter general de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, i resulta evident que la revelació de tota la informació que consta en les novetats: de com s'organitza la protecció i seguretat d'aquest recinte policial, com es coordina el personal per dur a terme les tasques de vigilància i protecció, quin tipus d'armament s'utilitza per fer les rondes, com s'ordena la logística dels serveis que necessita un equipament policial com aquest (aparcaments, alarmes, reparacions varies,...), quin personal entra, en quins horaris, les incidències que hi poden existir tant en el propi edifici com en el seu perímetre, pot posar en una situació de risc tangible la seguretat del recinte policial, que és el quarter general dels Mossos d'Esquadra.

La comunicació d'aquest tipus d'informació, per la naturalesa de la pròpia informació pot posar en una situació de perill a les persones membres de les forces i cossos de seguretat, en aquest cas dels Mossos d'Esquadra, perquè no cal obviar que s'estaria donant informació referent a quantes persones hi ha de guàrdia a cada torn i quines son les tasques rutinàries que tenen assignades, com les desenvolupen i amb quin material (també armes), disposen per aquesta finalitat. També suposaria, per posar alguns exemples: tenir informació sobre qui proporciona els servei d'alarma i quines son les incidències que succeeixen i els temps per resoldre-les; saber quantes càmeres de vigilància existeixen i quina és la seva orientació... L'accés a aquest

tipus d'informació pot dificultar o causar un perjudici en l'eficàcia de les actuacions policials. Conèixer tota la informació que contenen les novetats d'aquest Complex pot arribar a restar efectivitat a l'hora d'actuar la policia per la predicibilitat de la seva actuació.

D'altra banda, en l'exercici de ponderació que necessàriament s'ha de dur a terme quan s'aplica un límit, entre els interessos en joc, d'una banda tenim la seguretat pública que d'acord amb l'argumentat es podria veure greument vulnerada. D'altra banda, l'interès manifestat pel reclamant per tal de d'accedir a la informació, tot i que no és necessari manifestar-lo (art. 18.2 LTAIPBG), si que en el present cas el reclamant ha indicat el motiu pel que demana aquestes novetats, que no és altra que fer unes comprovacions per motiu laboral (antecedent 2).

Posteriorment, el reclamant fa referència a novetats que parlin dels protocols i novetats respecte de la COVID-19 (antecedent 6). Finalment, en l'escrit del reclamant de 19 de juliol manifesta que: "Necessito tornar a tenir accés a aquestes novetats, atès que se'm va informar que una novetat s'havia apuntat a les novetats, cosa que no és cert, però jo actualment ja no en tinc accés, per tant no puc demostrar que aquella novetat no se'm va donar. És per això que sol·licito aquestes novetats, que en cap moment descriuen procediments de treball ni dades personals" (antecedent 7). La motivació declarada pel reclamant coincideix amb la informació addicional aportada per la DGP, en data 16 de novembre (antecedent 11): "En el seu expedient personal (en referència al reclamant) consta que, entre el dia 1 de novembre de 2019 i 28 de juliol de l'any 2020, va ser destinat a la Unitat de Seguretat del Complex Central. Durant aquest període van tenir lloc uns fets protagonitzats pel Sr. XXX i que van ser objecte de sanció disciplinària. La resolució sancionadora va ser impugnada pel Sr. XXXX davant la jurisdicció contenciosa administrativa, que encara no s'ha pronunciat sobre el fons de la pretensió del demandant".

El reclamant, posteriorment a la SAIP, i en el marc de la present reclamació, acota la petició, indicant que: "de les dades sol·licitades sol·liciten totes les novetats que parlin dels protocols i novetats respecte de la COVID-19". Així, a la vista de la motivació declarada pel reclamant i ratificada per la pròpia DGP, i l'acotament de la informació sol·licitada, s'acaba determinant el realment rellevant en aquest assumpte pel reclamant, que és la possibilitat de fer comprovacions respecte d'un aspecte laboral relacionat amb les novetats associades amb la COVID-19. Això no sembla que en principi pogués comprometre la seguretat o, en tot cas, es podria facilitar aquesta informació amb ommissió d'aquells aspectes que la comprometessin, però fent viable el coneixement del contingut d'aquelles novetats que rebel·len les circumstàncies relacionades amb la COVID-19 durant el període indicat i de les que caldria sostreure els elements que comprometen la seguretat. Per tal de no comprometre dades personals, la informació de la que s'ha de furnir al reclamant, no contindrà cap dada de caràcter personal, llevat de les dades identificatives del propi reclamant o de les persones que han

introduït o han donat l'ordre d'introduir les novetats interessades, d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG.

Des de la crisi sanitària de la COVID-19 iniciada a principis de l'any 2020, ja han passat cinc anys, pel que d'acord amb l'article 22 LTAIPBG que estableix la proporcionalitat de l'aplicació dels límits i la seva temporalitat, podem entendre que la informació que es pugui lliurar sobre protocols i novetats de la COVID-19, amb exclusió d'allò que pugui comprometre la seguretat del complex Egara i on només hi constin els noms del propi reclamant, la persona que va introduir la novetat i qui va manar fer-ho, és perfectament adequat a la finalitat que necessita el reclamant i preserva la seguretat del complex Egara.

En aquest sentit pot servir de criteri per al lliurament de la informació la indicació que aporta el reclamant i reafirmat per la DGP, o sigui aquelles novetats referents a la COVID-19, relacionades amb les condicions laborals, indicacions de caràcter laboral en els torns de treball, i que hagin propiciat l'expedient disciplinari que ara es troba en seu judicial.

En conclusió, el reclamant invoca per a l'accés a la informació el seu interès en fer unes comprovacions de caire laboral, respecte la qual l'Administració reclamada, objecta per al seu lliurament la presència del límit sobre la seguretat pública.

Atesa la ponderació requerida d'acord amb l'article 22 LTAIPBG, aquesta Comissió considera que, la invocació genèrica del límit sobre seguretat pública, no és suficient per impedir totalment el lliurament de la informació requerida pel reclamant que únicament té per objecte disposar d'informació sobre novetats relacionades amb la COVID-19, per una comprovació de caire laboral que ha acabat en un expedient disciplinari que actualment es troba pendent de resoldre davant els jutjats.

L'Administració reclamada, haurà de concretar les parts específiques de la informació efectivament afectada per les limitacions al·legades, i excloure-la de la seva entrega atès que les limitacions invocades efectivament poden condicionar el lliurament de la informació reclamada però es considera que seria desproporcionat denegar el seu accés.

Es per això que d'acord amb l'article 25 LTAIPBG es considera que s'ha de permetre un accés parcial a la informació i a la documentació públiques sol·licitades que no comprometen la seguretat, i dades personals, condicionat a que es pugui ometre aquella part de la informació que comprometi la seguretat del complex policial i dades personals que no corresponguin amb les dades de la persona reclamant, la persona que va introduir la novetat o qui va ordenar fer-ho.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs

dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 de febrer de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 760/2024, i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3, consistent en:
Novetats policials del complex Egara entre l'1 de gener al 25 de juliol de 2020 que facin referència a protocols i novetats respecte de la COVID-19 relacionades amb les condicions

laborals, indicacions de caràcter laboral en els torns de treball, i que hagin propiciat l'expedient sancionador que ara es troba en seu judicial. La informació no contindrà elements que puguin comprometre la seguretat del complex Egara i tampoc cap dada de caràcter personal, llevat de les dades identificatives del propi reclamant o de les persones que han introduït o han donat l'ordre d'introduir les novetats interessades.

2. Requerir al Departament d'Interior que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Departament d'Interior a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 760/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.